

voorstelt in een bloedmassa (in de rechter kamer), welke niet bewogen wordt. In die bloedmassa zit toch geen n. sympathicus en wanneer het hart met zekerheid stilstaat (het niet voelen van den pols bewijst dat m.i. nog niet), dan kan het geneesmiddel toch moeilijk in den bloedsomloop komen.

Wil mij vooral goed begrijpen. Het zijn een paar vragen van iemand, die de physiologie, wat men pleegt te noemen al jaren achter den rug heeft; er weer in opleeft, schrik niet, door de physiol. brieven in *de Haagsche Post*. Als medische kroniekschrijver in „*De Stads Editie*” te Haarlem is men wel verplicht meer na te lezen dan men gewoonlijk pleegt te doen.

Wellicht, dat de enkele vragen er zelfs toe leiden, dat een der physiologen zich de moeite wilt getroosten daaromtrent iets meer te vertellen. Adrenaline is plotseeling het wondermiddel geworden; denken wij slechts aan het goede gevolg bij asthma, bloedingen enz..

Intusschen dank in EXALTO voor zijn mededeeling; zeer zeker verdient deze de volle aandacht van alle artsen.

Zandvoort, 19 Maart 1923.

P. VAREKAMP.

CHININEVERSCHAFFING TEGEN VERLAAGDEN PRIJS.

Aangezien van verschillende zijden bezwaren zijn geuit ten opzichte van de oplosbaarheid en doseering der tot dusver voor verlaagden prijs verstrekte versuikerde chininetabletten voor de malariabestrijding, zullen door de welwillende medewerking der Amst. Chininefabriek in den vervolge alle doseeringen der versuikerde tabletten ook in onversuikerden vorm worden afgeleverd. Deze onversuikerde rose gekleurde tabletten voldoen aan zeer hoge eischen van oplosbaarheid en worden eveneens tegen denzelfden verlaagden prijs verstrekt.

Utrecht,
19 Maart 1923.

H. ALDERSHOFF,
Geneesk. inspecteur.

EEN DOKTERSSTAKING TEGEN DEN VIJAND.

De al zeer slappe veroordeeling door PINKHOF (op bldz. 803, No. 8, 1923) van het besluit van Deutsche artsenbonden aan Fransche en Belgische zieken geen hulp meer te verleenen is op 1027 van No. 10 gevolgd door een billijking van dat besluit, voorzoover het „Ruhr”-gebied betreft, en door een tirade over amok maken door Franschen of Belgen in spreek- of wachtkamers van Deutsche artsen, die aan *Simplizissimus* geen oneer zou gedaan hebben.

PINKHOF is hier niet gelukkig met zijn ethica medicâ. Naar mijn meening had hij dezen bonden geen beteren dienst kunnen doen, dan hen krachtig onder het oog te brengen, dat hun besluit terstond behoort te worden ingetrokken, omdat het de allereerste beginselen van die ethica medica verzaakt, en dat politieke verbittering tegenover zieken of gewonden volstrekt misplaatst is. Hij had er op kunnen wijzen, dat zelfs in den wolf- en bijstijd van het „Gott strafe England” geen Engelsch of Fransch arts hetzij in Engeland of in de oorlogszones er aan zou gedacht hebben een Duitschen zieke of gewonde hulp te weigeren. Stelt u zich voor, dat om ik-weet-niet-welke reden, maar zeker niet voor zijn genoegen een Belg zich in onbezet Duitschland bevindt, daar longontsteking, nekkramp of vlektyphus krijgt en geen arts hem wil behandelen wegens zijn landaard. Of wel neemt een poilu, die in het „Ruhr”-gebied een slagaderwond of zonnesteek krijgt (wanneer het niet „eerste hulp” betreft, zal de poilu allicht naar zijn eigen officier van gezondheid gaan).

PINKHOF had beter gedaan den Duitschen artsen dien Duitschen spoorweg-ambtenaar voor oogten te houden, die onlangs een Franschen soldaat uit het water haalde om verdrinken te voorkomen.

De afschuwelijke demoralisatie, waarvan het door mij gewraakte besluit blijk geeft, geneest men zeker niet door halve veroordeeling en halve billijking.

Sneek, 18 Maart 1923.

H. KLEIN.